

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
1.Bhar.288/2017/7.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2018. év január hó 30. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A közokirat-hamisítás büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 31.Bf.7905/2017/12. számú ítéletét helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2017. március 21. napján kihirdetett 7.B.13.805/2016/12. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki 6 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntetében, 7 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntetében, valamint 2 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 276. §-ába ütköző magánokirat-hamisítás vétségében, ezért őt - mint különös visszaesőt - halmazati büntetésül 1 év 6 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést enyhítés végett.

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2017. szeptember 12. napján kihirdetett 31.Bf.7905/2017/12. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, 2 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntette tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az eljárást megszüntette.

A fennmaradó közokirat-hamisítás büntetteként értékelt cselekményeket 5 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés b) pontja szerinti közokirat-hamisítás büntetének és 5 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pontja szerinti közokirat-hamisítás büntetének minősítette. A börtönbüntetés tartamát 1 év 3 hónapra mérsékelte, az iratok közt kezelendő bűnjelek körét kiszélesítette, rögzítette a vádlott érvényes lakcímét, míg egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság arra hivatkozással helyezte hatályon kívül az elsőfokú bíróság ítéletét és szüntette meg az eljárást 2 rendbeli közokirat-hamisítás büntette tekintetében, hogy a Gödöllői Járásbíróság a 15.B.145/2016/27. számú ítéletében elbírált bűncselekmények természetes egységet képeznek az elsőfokú ítélet 1. pontjában hivatkozott személyazonosító okmány és a 2. tényállási pontban feltüntetett vezetői engedély megszerzésével összefüggésben elkövetett 1-1 rendbeli közokirat-hamisítás büntetével, így a jelen eljárásban vád tárgyává tett ezen cselekmények az említett ítéletre tekintettel már jogerősen elbírálnak minősülnek.

A másodfokú bíróság ítéletével szemben a vádlott az irány megjelölése nélkül, míg a védő a kiszabott büntetés enyhítése végett jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.826/2017/1. számú átiratában a Fővárosi Törvényszék ítéletének helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint az első- és másodfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárást és az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott. Érvelése szerint a másodfokú bíróságnak a minősítés körében kifejtettet jogi indokolása mindenben helytálló, így az ítélt dologra hivatkozással a részbeni megszüntetés is törvényes. Megítélése szerint a büntetés enyhítésére arányosan került sor, annak további mérséklése nem indokolt.

A védő a harmadfokú nyilvános ülésen a megállapított történeti tényállást, védence bűnösségét, továbbá a cselekmények minősítését nem vitatta, kizárólag azt sérelmezte, hogy álláspontja szerint az eljáró bíróságok nem értékelték teljeskörűen az enyhítő körülményeket. Az elsőfokú bíróság által megállapítottakon túl enyhítő körülményként kérte még figyelembe venni, hogy védence édesanyja ápolásáról, eltartásáról gondoskodik, továbbá, hogy a jelen eljárás tárgyát képező bűncselekményeket abból - az álláspontja szerint - méltányolható okból követte el, hogy a másik büntetőügyben jogerősen kiszabott szabadságvesztés büntetés letöltése végett ne kelljen a büntetés-végrehajtási intézetbe vonulnia. Végezetül utalt arra is, hogy jelen büntetőügyet célszerű lett volna a gödöllői büntetőüggyel együtt elbírálni, amire a vádlotton kívülálló okból nem került sor. Mindezek alapján a védencével szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés további enyhítését indítványozta.

Az ügyész a harmadfokú nyilvános ülésen megismételte az írásban már kifejtetteket és a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A jelenleg szabadlábon lévő vádlott a harmadfokú nyilvános ülésen nem jelent meg, azonban távolmaradása a Be. 394. § (2) bekezdése alapján nem képezte akadályát a nyilvános ülés megtartásának, mivel még fogvatartásának ideje alatt előzetesen bejelentette, hogy azon nem kíván részt venni (4. számú harmadfokú bírósági irat).

A vádlott és védőjének fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a vádlott és védőjének fellebbezése folytán a másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást a Be. 387. § (1) bekezdése alapján felülbírált.

Ennek során az ítéltábla megállapította, hogy az első- és másodfokon eljáró bíróságok a perrendi szabályokat megtartották, ügyfelderítési kötelezettségüket is teljesítették. Az elsőfokú bíróság tényállása a másodfokú bíróságnak a személyi rész vonatkozásában tett kiegészítésével vált teljes mértékben megalapozottá, azt a harmadfokú bíróság kizárólag annyiban pontosítja, hogy a másodfokú ítélet 2. oldalának utolsó előtti bekezdésében a Budapest Környéki Törvényszék határozatszám helyesen 5.Bf.152/2017/5.

Az elsőfokú bíróság a vád tárgyává tett cselekmények elbírálása szempontjából releváns valamennyi bizonyítékot feltárta és kellő részletességgel indokát adta annak, hogy a tényállását miként alapította a vádlott beismerő vallomására, a tanúvallomásokra és az okirati bizonyítékokra. A másodfokú bíróság a büntetőügy jellege és a fellebbezések által megkívánt terjedelemben fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékértékelő tevékenysége során logikai hibát nem vétett, a bizonyítékokat

önmagukban és egymással összevetve, összességükben is értékelte, így mérlegelési tevékenysége minden elemében meggyőző volt, amely megállapítással a harmadfokú bíróság is egyetértett.

Az első- és másodfokú bíróság álláspontja között kizárólag az eljárás tárgyát képező cselekmények büntetőjogi minősítése, illetve az elsőfokú ítélet meghozatala után jogerősen befejeződött büntetőeljárásban hozott ítéletre tekintettel 2 rendbeli közokirat-hamisítás büntette vonatkozásában a bűnösség kérdésének megítélésében volt eltérés.

A jogi minősítés tekintetében a harmadfokú bíróság mindenben egyetértett a másodfokú bíróság rendkívül alapos, minden részletében helytálló és a megfelelő Büntető jogegységi határozatokkal, illetve a Kúria eseti döntésével is alátámasztott okfejtésével. A másodfokú ítélet 3. és 4. oldalának jogi indokolása pontos és teljes, kiegészítésre nem szorul.

A másodfokú bíróság akkor is helyesen járt el, amikor a Gödöllői Járásbíróság, illetve a Budapest Környéki Törvényszék fentebb már hivatkozott határozatai alapján észlelte, hogy az említett határozatokban jogerősen elbírált 2 rendbeli közokirat-hamisítás büntette természetes egységet képez az elsőfokú bíróság által megállapított 1. tényállási pontban rögzített személyazonosító igazolvány és a 2. tényállási pontban feltüntetett vezetői engedély megszerzésére visszavezethetően elkövetett büntettel, ezért ítélt dologra hivatkozással törvényesen helyezte hatályon kívül az elsőfokú bíróság ítéletét és szüntette meg az eljárást 2 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pontja szerinti közokirat-hamisítás büntette vonatkozásában, amely rendelkezésének jogalapját is pontosan jelölte meg.

A joghátrány megválasztása körében az első- és másodfokú bíróság hiánytalanul, és a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva vette számba a vádlott terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket.

A védő perbeszédével kapcsolatban az ítéletábra rámutat arra, hogy helyesen járt el az első- és másodfokú bíróság, amikor kizárólag bementés alapján nem értékelte enyhítő körülményként a vádlott édesanyjának ápolására, eltartására hivatkozást, amit az elmúlt időszakban már önmagában az a tény is kizárt, hogy a vádlott 2018. január 24. napján szabadult a büntetés-végrehajtási intézetből.

A harmadfokú bíróság nem értékelte méltányolható és egyben enyhítő körülményként azt a védelem által hivatkozott tényezőt sem, hogy a vádlott a büntetés-végrehajtási intézetbe való bevonulás elkerülése érdekében követte el a közokirat-, illetve magánokirat-hamisítás bűncselekményeket, mivel a vádlott ezzel a magatartásával azt juttatta kifejezésre, hogy még újabb bűncselekmények elkövetésétől sem riad vissza annak érdekében, hogy megakadályozza egy jogerős bírósági ítélettel kiszabott büntetés végrehajtását. A vádlottnak ez a cselekvősége a társadalmi normákkal való tudatos szembehelyezkedést, az önkéntes jogkövetés teljes hiányát támasztja alá, amely értelemszerűen a legkisebb mértékben sem méltányolható.

Végezetül a védő által sérelmezett harmadik körülmény, nevezetesen a Gödöllői Járásbíróság által elbírált büntetőüggyel való együttes elbírálás hiánya azért alaptalan hivatkozás az enyhítő körülmények körében, mert a másodfokú bíróság pontosan ezt orvosolta azzal, hogy a vádlottal szemben 2 rendbeli közokirat-hamisítás büntette miatt az eljárást megszüntette.

A harmadfokú bíróság egyetértett a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészséggel abban, hogy a másodfokú bíróság arányosan csökkentette az elsőfokú bíróság által kiszabott börtönbüntetés

tartamát, míg további enyhítésre okot adó körülmény nem merült fel. A másodfokú bíróság által meghatározott szabadságvesztés tartama arányban áll a vádlott személyében és cselekményeiben megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel, annak további csökkentésére az ítélőtábla nem látott lehetőséget.

A másodfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek voltak.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítélőtábla a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletét, a Be. 393. § (2) bekezdésében írt nyilvános ülésen, a Be. 397. §-a alapján helybenhagyta.

Budapest, 2018. év január hó 30. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Patassy Bence s.k.
előadó bíró

. Vincze Piroska s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 31.Bf.7905/2017/12. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla mint harmadfokú bíróság 1.Bhar.288/2017/7. számú végzése által a mai napon jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2018. év január hó 30. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
tiszttviselő